UYKUSUZ

9 AĞUSTOS PERŞEMBE
SAYI: 2018/32 No: 571
4 TL. (KDV DAHİL)
K.K.T.C. FİYATI: 4,5 TL.

BABA BU KİM?..

ANNENİZİ DOLARA ÇEVİRDİM KIZIM...AFFEDİN...

KİM GELDİ İSMET?

Emrah Ablak'la gündem

KARAOKE

Turizm Bakanı yasakladı

★ İkinci bi emre kadar, yurt genelinde tüm karaokeleri yasakladık.. Ve darbukaya da sınır getirdik.. Darbukanın alttaki açık kısmını, uygun bir kavanoz kapağıyla sıkıca kapadıktan sonra bi sıkıntı yok.. Aynı şekilde, diyeceksiniz ki "Bi kapak için koca kavanoz boşa gitti".. Değil, aynı şekilde, karaoke yapanlar da, koro ekelerini bu kavanozların içine yapabilirler.. Nasıl mı?

Ufak mp3 pileyırlar var.. Çalıştır, at içine kavanazun.. O oradan usul usul çalarken, sen de mırıl mırıl mırıldan keroyekeni..

★ Ayrıca içi biten kavanozları, tâbi oldukları depozito ücretiyle, ekiplerimiz geri toplayacaktır.. Kapaksız kavanozlar için depozito ücreti kesilecektir.. Çünkü kapaksız kavanazu toplasak n'olcak.. Bizim de bi işimize yaramaz....

★ Kavanoz olayında asıl mühimlik, kavanozun hava almamasıdır.. Oksijenle teması kesilen bi kavanoz makbüldür, avrupa normu budur.. Açtığın zaman "IH-TIS" diye ses gelecek.. ıhtısss

uzmanlar uyardı

"Aşırı sıcaklarda, bu hastalıklara dikkat!"

Beyin pıcıklaması: Kafanız güneşi çok aldığında tepepişmesi oluşur.. Saçınız varsa klima etkisiyle ultroviodan yırtarsınız.. Ama kellerin derhal birşeyler yapması gerekmektedir. Çeşitli önlemler.. (şapka, yoga vb.)

Kalp sıkışması: Son derece üzümsüz an ve zamanda, yok yere çekilen bir masturbasyon yüzünden hayatınızı riske attığınızı biliyor muydunuz? Masturbasyon kışın ısınmak amacıyla kullanılır.

Motoru bozmak: Evet... Soğuk soğuk içtiğimiz içecekler ne de serinlik verir oysa ki.. Ama sinsi bir osurukla altımıza sıçtığımızda anlarız ki dümen kırılmış, motor bozulmuş..

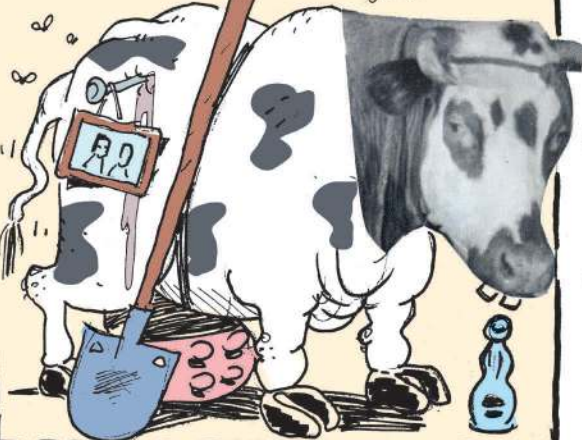
Safra kesesi taşı: Zamanla oluşur. Tıpkı mağaralardaki sarkıtlar dikitler gibi.. Ama safra da olsa kesendir. İyi davran.

Er Bezlerim büyüdü: Aspirin... Ve üzerine fazla düşünmemek... Aspirin anal yolla..

Kurbanlık nasıl seçilir..

KÖFTE YAĞMURU

★ İyi bir kurbanı anlamak için hayvanın arka yanına ayağımızın (ayakkabılı) içiyle, çok kuvvetli tekme atmalıyız... Hayvan inekse möleyecektir, koyunsa meleyecektir.. Bunu kafaya takmayın.. Çünkü asıl onuncu, onbirinci tekmeden sonra, kimi yerlerde bu 50-60 tekmeyi bulabiliyo... Tekmeyi bırakıp kafa göz gireni biliyorum.. Uzun lafın kısası, kurban en sonunda, eğer etinde bi kusuru varsa, gözlerini yana devirerek kusurlu yerini gösterecektir. Damak zevkinize göre, sizin zaten tüketmeyeceğiniz bir yer ise kusurlu yeri alırsınız.. Ha, asıl orayı seviyorsanız almazsınız... Ama dayak için ücret alırlar.. O hayvan iki aya anca kendine gelecek...

Trafik can yakıyor..

★ "Trafik kazası geçirdim, kolum acıdı" şeklinde dava açan ve mersedese karşı açtığı davayı süpriz bi şekilde Murat 124'e karşı kazanan Ancela Merkel, yaşadığı köy olan Vücütcasuyu Köyünde coşkuyla karşılandı.. Karşılama töreninde, bütün köy adına konuşan muhtar Tüfek Melepei "Senin gibi bir evladı doğuran ananın, yani Figen ablanın toprağından, böyle bir medarı iftaharın, zaten benim de yeğenim olur, çıkması, iftaharın, gerçekten ne kadar gururlansak az" diyerek göz yaşlarına boğuldu.. İki koyun kesildi.. Foklör ekibi forklör oynadı.. Davul ve zurna Turizm bakanlığı tarafından yasaklandığı için, alkış ve ayakları yere vurarak, tepinerek sevinen köylüler, sonra evlerine dağıldılar. Muhtar Melepai "Biz zaten köylü olduğumuz için bu kadar eğlence fazla bile" diyerek uyumaya gittiler ve sabah çok erken kalktılar.

CANLI YAYIN

☆ Yutub'a çocuk yaşta başladım.. Ananemin nokya 1110'unu verdiler.. İki sene onunla tecrübelerimi arttırdım.. Sonra bana "Artık kameralı bi modele geç, böyle yutub olmaz" dediler..

İşte o zaman anladım ki iki senedir yutub diye konuştuğum babamdan başkası değildi.. Hasretle özlemle birbirimize sarıldık... Cebinden bi nokya 6600 çıkardı ve artık gururunla, hakkınla yutuba girebilirsin deyince, benim yutup maceram nihayet başlamış oldu.. İlk vidyom "Babam uyurken osuruyo" ile "Annemin ağdası" çok izlenme alınca annem ve babam da destek oldu ve "Babam uyurken seti" "yla "Annemle çok özel" vidyolarını çektik.. Yutup yayınımızı engelledi, bizi örseledi..

ÇEKMEYİ SEVİYORUM

Ama yılmadık.. "Babam uyurken osuruyo 2" yi çektik.. Annem boşanma nedeniyle sonraki projelerde oynayamadı.. Ama yerine gelen Perrinsu teyze gayet iyi kotardı ve bu şekilde "Babam uyurken osuruyo 3" ü çektik..

☆ Bir perşembe günü, hiç unutmuyorum, annemin eski vidyosunu (Annemin ağdası) tbt yaptık.. Yeniden paylaştık,

24 saatte 54 bin görüntülenme ve tam yediyüz seksen dört beğeni aldı.. Bu bizim için rekordu.. Yorumlar ise almış başını gidiyordu.. Annemi ikna ettik.. Perrinsu teyzemle babam kavga etti.. Ama bütün olumsuzluklara rağmen "Babam perrinsu teyzemi, annemle beraber balkondan attılar" vidyosu 28 saatte 101 bin milyon kez izlendi, Ay Layk'Yu aldı. Kalplerle beğenenler, latincelerle yorumlar yazdılar.. Polisler geldi "Ufak tefek çatışmalar" vidyosu tık aldı.. Layk etti.. Ancelina Culive Trend Pit oldu..

KONT DEĞİL, MÜHENDİS

her şey olur

SOYULUYORUZ!

BİZİM GÜZEL BRONZ TENİMİZİ KISKANIYOLAR!

SIRTIM FECİ KAŞINDI AMA ELİM YETİŞMİYO...

YARA VARSA BİZ KAŞIRIZ!

SOYUN SOYUN KAZIYIN İYİCE

KREM SÜRMEDEN ÇIKTIN, BİZİ DE YAKTIN REİS

KAVRULDUK, ŞİMDİ DÖKÜLÜYORUZ

TOPLUM SU TOPLARSA DIŞ GÜÇ DE GELİR PATLATIR

SEÇİMLERDEN BU YANA YÜZDE 15 SOYULDUK

SOYMAK ÇOK ZEVKLİ!

BU DERİLER SONRA TAKASTA KULLANILIR!

İNSANIN SOYULDUKÇA SOYULASI GELİYOR!

YANDIK SOYULDUK, SONRA TEKRAR YANDIK

EN İYİ EĞİTİM GÖRMÜŞ KESİMLER PARÇA PARÇA KOPUYO!

OHH HAİNLER AYIKLANSIN!

cem dinlenmiş

Evet arkadaşlar geçen haftaya göre yüzde on daha fakiriz. Belki maaşınız değil ama maaşınızla alabilecekleriniz bir haftada yüzde on azaldı. Bugün azalmadıysa yarın azalacak. Son bir aya göre ise %20 ve yılbaşına göre %45 fakirleştik. Yuvarlak hesap konuşalım, eğer yılın sonuna kadar işler daha da kötüye gitmezse, bu yıl iki ayda bir maaş aldınız demek bu. İki maaşınızdan biri köy sandığına gitti, geçmiş olsun. Valla ben faiz lobisi, döviz lobisi falan değil saray dobisi bilirim, eğer yürütmenin tek bir adımı saray dobisi'nin aklına uyularak yapıldıysa bu durumun sorumlusu da oldur. Evet, **sorun faiz lobisi değil, saray dobisi.**

Normal şartlar altında bir devletin uluslararası ilişkilerde mütekabiliyet esasına dayanarak kendisine yaptırım uygulayan bir devlete aynı yaptırımla karşılık vermesi doğaldır. Ama **Yeni Türkiye** içişleri ve adaletten sorumlu bakanlarına yönelik yaptırımların ardından ABD'nin bir nevi park ve bahçeler müdürüne aynı yaptırımı uygulayarak "monşerleri" diplomasiden silmenin en lezzetli meyvelerinden birini vermiştir.

Ve yine **normal şartlar altında** bir papazla zenginleşip fakirleşebileceğiniz tek yer kumar masasıdır ama **Yeni Türkiye** elindeki papaz kozu çıkmamak için elinden geleni yaparken parti üzerine kalan acemi bir kahve oyuncusu gibi, tek papaz yüzünden bir ülkeyi bir günde yüzde beş fakirleştirebilecek kudrettedir.

Normal şartlar altında demokratik ya da en azından demokratik olma iddiasındaki ülkelerde seçimler özgür bir şekilde yapılır, halk hiçbir baskı altında olmadan ya da en azından öyle olduğu iddia edilerek oyunu kullanır. Ama bu maskeli balo ve onun sahte yüzleri **Yeni Türkiye'nin** de canına tak etmiş olacak ki, **Yeni Türkiye** bu köhnemiş düzene son vermiş artık vatandaşlarından muhalefet partilerine verdikleri oyun hesabını sorabilecek, muhalefet partilerine oy verenleri öyle üstü kapalı değil açıktan tehdit edecek kıvama gelmiştir. **Yeni Türkiye'nin** bu dürüstlüğü, seçimlerde muhalefete oy vermenin teoride mümkün ama pratikte imkansız olduğu rejimlerin ikiyüzlülüğüne bir meydan okumadır adeta.

@baris_uygur

KAÇ YIL OLDU?

FIRAT BUDACI

Endonezya'daki Wamena kabilesi üyeleri, kendilerini aşağılayan bir cep telefonu melodisi kullandıklarını öğrendikleri Yoka kabilesine bıçak ve oklarla saldıralı **8 yıl,**

"Rize Merkez Küçükçayır Köyü Andon İçmeleri, Dereleri, Su Tesisleri, Camileri, Okulları, Ormanları, Yaylaları, Meraları Koruma, Kalkındırma, Güzelleştirme, Yaşatma ve Turizm Tanıtma Derneği" adıyla bir dernek kurulalı **8 yıl,**

Emrah BMW'sine tüp taktıralı **11 yıl,**

Dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler, yoğun kar yağışı karşısında, "Bizim planımız A, B, C planı değil, H planı. Yani 'Hepimizin Planı' " açıklamasıyla İstanbullulara duygusal anlar yaşatalı **14 yıl,**

Edirne Belediye Başkanı Hamdi Sedefçi, "Bahçede havuzun bir köşesinde çıplak bayan heykeli var. Baktım, bana olağanüstü geldi bayan heykeli. Resmen seks aklına geliyor. Özür diliyorum, insan kaptırıyor kendisini, tahrik oluyorsunuz. Döndüm, öbür tarafına gittim heykelin. Aptallaştım, şok oldum. Bebek var kucağında kadının. Bebeğini emziriyor bir anne. Sanat bu işte! Allah kahretsin!" sözleriyle sanatın gücünü açıklayalı **13 yıl,**

Helin Avşar, Mısır'da bir futbolcuyla aşk yaşadığı iddialarını soran Savaş Ay'a, "O çocuk, Roberto yani benim İsviçre'den arkadaşım. Zaten orada, Arap ülkelerinde otelde, odadan odaya gidemezsin. Aç Mısır'a sor," diyerek tüm Mısır'ı şahit göstereli **14 yıl,**

İbrahim Tatlıses, "Yorgun" filminde attığı gerçekçi tokatla Seda Sayan'ı bir hafta boyunlukla gezmeye mahkûm edeli **35 yıl,**

İtalyan sanatçı Piero Manzoni'nin kendi dışkısıyla doldurduğu 30'ar gramlık konserveler 22 bin sterline satılalı **16 yıl,**

Türkiye'ye gelen Kirk Douglas'tan göğüs dekoltesine imza atmasını isteyen Fatma Girik, oyuncu tarafından reddedilince sağ koluyla yetineli **54 yıl olmuş.**

nisan hakan

AY İNANMIYORUM RESMEN FİLMLERDEKİ GİBİ!..
OOO MEMELER

BAK ANNEN SEN HAYALİNDEKİ BAŞKA BİR MESLEĞİ YAPMAK İSTİYORSUN DİYE YATAKLARA DÜŞTÜ! BELKİ DE ÖLECEK! HEPSİ SENİN YÜZÜNDEN!..
DÜŞÜNSENE FEHMİ, BESLE BÜYÜT YETİŞTİR, PUANI YETTİĞİ HALDE TIP YAZMASIN.. RESMEN BOŞUNA EMEK VERMİŞSİN ÇOCUĞA!..
TAMAM UZATMA SEN DE...
ÖF BE TAMAM TIP YAZICAM! HASTASINIZ SIZ!..

MURAT AKŞAM MAÇ VAR GELİR MİSİN?
VALLA BEN İLİŞKIDEKİ KENDİ KARARLARIMI KENDİM VERME EVRESİNİ GEÇTİM.. YENGENİZE SORUN...
YENGE?
HAYIR!
Kurtarın beni!..

OLM İLİŞKİ YAŞAMAK ÇOK MASRAFLI BİŞEY YA!..
AMA BAZEN ABARTIYOSUN SEN DE...
SİNEMAYA GİDELİM Mİ?
EVET EVET BİN KERE EVET!

KEŞKE EN BAŞTAN AKIL EDEYDİM DE MAKYAJ YAPMALI Bİ YOUTUBE KANALI AÇAYDIM...
AMAN ALLAHIM BEN NELER DÜŞÜNÜYORUM BÖYLE?!

KAMİKAAZE!..
CORK!
OHOOO SABIRSIZ..

ŞİKAYETİNİZ NEDİR?
PARDON BEN BURAYI LABORATUVAR SANMIŞTIM..
TABİ ŞÖYLE UZANIN MUAYENE EDELİM...
AMA?!
SOYUNUN!

HADİ SEN DE GEL, BEN YORULUNCA SEN SÜRERSİN BEN ARKADA UYURUM...
OLUR..

AY CANIM NE GÜZEL UYUDU, KIMILDAMAYAYIM DA RAHATSIZ OLMASIN...
KALK OYUN OYNAYAK!
PAT PAT!..

KOCAMAN ÇOCUK OLDU, CİNSELLİK KONUSUNU ARTIK ÖĞRETMEK GEREK...
TAMAM BEN KONUŞURUM..
2 DK SONRA
NASIL GEÇTİ?
ÇOK İYİ GEÇTİ YA İYİ KARŞILADI...
NE KONUŞTUNUZ?..
BİLDİĞİM PORNO SİTELERİN İSİMLERİNİ VERDİM...
NE?!
O DA VERDİ..
NÖ?!

BEN ALPAY ERDEM

æ Merhaba.
æ Biraz önce çok komik bir şey oldu. Yani bence komik. Bence komikse komiktir çünkü zaten. Benim gülmem dünyadaki her şeyden çok daha önemlidir. Önce ben güleceğim. Komikti çünkü zaten. Çalışma odamda genelde papağanlarım salınıktır. Serbesttirler öyle. Uçarlar konarlar yıkanırlar kafalarına göre. Takılırlar yani. Güzel takılırlar hem de. Mutludurlar. Kedi Çiko da kendilerine yakın olmak istiyor hep. Isırma saldırma yemek isteme gibi huyları yok, çünkü zaten papağanlar Çiko'yu döverler isteseler. Ama istemiyorlar işte. Ama isteseler döverler. Dövmedikleri için de Çiko hep bir yakın bunlara. E ama kuş da yukarıda olur genelde. Çiko da dikey bir kütüphane var odada, kütüphanenin tepesine çıkmış, oradan oraya uçuşan papağanları izliyordu öyle. Çok hoşuma gitti bu görüntü. Çiko'yu kalbime sokasım geldi. Dedim öpeyim madem Çiko'yu. Yanına kadar gittim. Çiko papağanlara odaklanmıştı. Tam öpeceğim yanağından Çiko'yu, bir an beni fark etti, ve göz göze geldik Çiko'yla. Sonra iki saniye kadar bakıştık, ve birdenbire Çiko aslında ne kadar korktuğunu fark etti ve Allah ne verdiyse atladı aşağıya. Aşağıda da üstü silme ıvır zıvır dolu sehpa var. Tam üzerine atladı. Ortalığı birbirine kattı. Benim özenle yerleştirdiğim ıvır zıvırlarım yerle bir oldu. Sonra da Çiko zaten odadan kaçtı. Çiko'yu anlamak gerçekten çok zor. E ben hep öpüyorum seni. Bazen de böyle habersiz geliyorum. Hiç böyle yapmıyordun a kızım benim. Gabari farkından dolayı mı böyle oldu acaba. Beni o irtifada beklemiyor muydun ki acaba. Ya da kuşlara çok mu dalmıştın. Ah be kızım benim be. Hani hıyar'dan korkan kedi videoları var ya, aynısının daha şiddetlisinin daha komiğini düşünün. Off, aklıma geldikçe gülüyorum. Aslında sürekli gülüyorum çünkü o ifade hep aklımda. Ben böyle bayağı bir gülerim artık bu hadiseye. Oh be, resmen uzun süre gülmelik olay yaşandı, o oldu. Çok da iyi oldu, çok da güzel oldu.
æ Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. "Portakal g.tlü diye bir laf duydum, sen duymuş muydun daha önce portakal g.tlü diye bir laf" dedi. "Valla duymamıştım ama komikmiş ki portakal g.tlü" dedim. "Komik tabii" dedi, "kime diyorlar acaba portakal g.tlü" dedi. "Bilemiyorum ki, bazı laflar var, bileninin bildiği laflar, portakal g.tlü lafını kim kullanıyorsa o biliyordur mesela portakal g.tlü ne demek, o mutlaka biliyordur" dedim. "Belki de bilmiyordur, sadece portakal g.tlü demek istiyordur, olamaz mı" dedi. "O da olabilir ama yüksek ihtimal biliyordur portakal g.tlünün ne manaya geldiğini, nasıl biriydi ki portakal g.tlü'yü diyen" dedim. "Kesinlikle çok donanımlı biri, ama o bile bilmiyor bence portakal g.tlü ne demek" dedi, "emin olmamakla birlikte hissediyorum sadece" dedi. "Bazı insanlar gerçekten çok acayip, geçende de bir arkadaşım, kadın hem de, tekne partisine katılmıştım, kaptan bir türlü demir atacağı yeri belirleyemedi, dolaştırıyor bizi öyle boğazda, en sonunda arkadaşım patladı kaptana, ve **sen de tam bir s.kte durmaz Perihan**'mışsın deyiverdi kaptana" dedim. "Oha, çok acayipmiş" dedi. "Çok acayip tabii" dedim, "s.kte durmaz Perihan ne demek acaba" dedim. "O ne demekmiş öyle hakikaten" dedi. "Ne bilem" dedim, "teknede onca insan içinde de soramadım" dedim. "Noldu peki öyle deyince kaptana" dedi. "Kaptan da dahil herkes de güldü" dedim, "bazısının doğuştan kredisi oluyor, anana da küfretse o sana komik geliyor" dedim. "Vallahi öyle" dedi, "e gideyim öyleyse ben" dedi. "Git git" dedim, "yeterince kaçırdık evin betini bereketini" dedim. "İkinci ağızız, yine de olan bize oluyor" dedi. "Güzel laf söyledin" dedim. "Hambaleley yambaleyo" dedi, gitti. Sustum. İnternetten bir bakam dedim, neymiş portakal g.t, neymiş s.kte durmaz Perihan. Portakal g.tlü'yle ilgili bir şey bulamadım, s.kte durmaz Perihan manasına, tam da tahmin ettiğim gibi, yerinde duramayan, kurtlu kişi manasına geliyormuş, o oluyormuş.
æ Galiba yeryüzünde en çok kullandığımız, fakat eş dost arkadaş muhabbetlerinde bahsinin hiç geçmediği bir eşya varsa, o da galiba ketıl. Olamaz böyle bir şey. Ketıl'dan hiç kimse bahsetmiyor. Konu ketıl'a hiçbir şekilde gelmiyor. Konu ketıl olunca insanların ağzını bıçak açmıyor. Sanki bu ketıl hayatlarında hiç yok. Lan artık ketıl'sız ev yok. Çaydanlığın eline veren bir alet varsa o da aha da ketıl. Çaydanlık hiç bitmez gibiydi, ketıl bitirdi. Ketıl'ın girmediği köy kalmadı köy. Hane vardır o ayrı ama köye bir kez girdi mi gerisi de gelir. Çok net söylüyorum, üç sene içinde ülkemizde ketıl'sız tek bir ev bile kalmayacak. Fakat o zaman bile hiç kimse ketıl'dan bahsetmeyecek. Ketıl'ın da ne pis bir kaderi varmış be kardeşim. Sana karşı biz hep riyakarız ve bu hep böyle olacak. Seni tepe tepe kullanacağız, sen yokmuşsun gibi davranacağız. Seni asla içselleştirmeyeceğiz. Nedenini bilmiyorum ama bu böyle. Ben şahsen senin yanındayım ketıl, ama galiba ben de yıldım. Ben de artık bahsin açılsın diye beklemiyorum. Çünkü açılmıyor zaten. Ben de yıldım.
æ Gündüz saatlerinde söylenen "iyi akşamlar"ın akşam sevicilikle bir alakası var. Akşam seviyor bu insanlar. Akşam olsun istiyorlar. Gündüzün ortasında "iyi akşamlar" derken mutlular, gülüyor yüzleri. Akşam olacak diye seviniyorlar.
æ Hoşça kal.

"laheyya"
17 Ağustos Cuma / **BKM Mutfak Çarşı** / Saat: 22.00 /
bilgi: 0212 327 72 00
19 Ağustos Pazar / **Kadıköy Bahane** / Saat: 20.00 /
bilgi: 0216 345 54 49

Furkanözçoban

YİĞİT ÖZGÜR

yigit@comic.com

Türk filmlerinde kahvenin rolü isimli bir akademik çalışma olmaması büyük eksiklik. Belki vardır gerçi vallahi üşendim şimdi araştırmaya ama bence yoktur. Ama olması da gerekir. Bu filmlerdeki kahveler aslında başka bir dünyaya ait. Zira bu kahvelerde sabahtan akşama kadar oturan bir figürasyon oluyor. Tam keriz figürasyonu. Filmdeki bütün rolleri kahvede oturmak. Düşünecek olursanız abiler önce sabahtan akşama kadar artisler kahvesinde oturuyor, sonra filmciler geliyor seçiyor aralarından yirmi otuz tanesini götürüyor başka bir kahveye bu sefer de çekimler boyunca kahvede oturmaya devam ediyorlar. Filmin başrolü arada bir kahveye uğruyor, ona bir tezahürat yapıyorlar zira filmin gerçekliğinde adamların tek eğlencesi filmin kahramanı. O gelince bir heyecan yapıyorlar, arkasından konuşuyorlar falan, başka mevzuları yok çünkü. Komedi filmiyse arkasından dalga geçiyorlar, dramaysa sevdiği kıza nasıl kavuşacak diye dertleniyorlar, hatta o kadar dertleniyorlar ki insan adamların emelleri konusunda şüpheye düşüyor. Ama hep kahvedeler. Bence dünyanın en beleş işi. Zaten bütün gün kahvede oturan adamları alıp sette de kahvede oturtuyorsun. Bence kahve figüranlığına yarım yevmiye verseler yeridir, filme gelmese yine oturacak zaten herif.

Ayrıca bu dizilerde hastaneye düşen, bir iki bölüm yattığı yerden oynayan aktörlere de inşallah tam yevmiye vermiyorlardır. Bakın o da beleş bir iş. İkinci bölümde kamyon çarpıyor, hastaneye düşüyorsun, sağını solunu alçıya alıyorlar, ondan sonra nereden baksan sezon sonuna kadar yatış. Diğer oyuncular etrafında dönüyor, ayılıyorlar, bayılıyorlar falan senin rolün hastane yatağında, yattığın yerden arada bir iki replik okumak ki zaten son dönem kazma oyuncusuysan onu da dublaj yapıyorlar, başka biri okuyor repliklerini. Resmen yattığınız yerden para kazanıyorsunuz. Valla ben yapımcı olsam yatışlı rolü olan oyuncuyla baştan konuşurum, ücretini ona göre saptarım. Haksızlık oluyor çünkü diğer oyunculara.

Yıllarca seçimlerde sadece muhtarı seçip gerisine yüz vermemiştim. Hatta siyasi partilere geçersiz oy attığım tüm seçimlerde sandıkları açılır açılmaz sayım sırasında hazır bulundum, sırf muhtarlık seçimlerinin heyecanına ortak olmak için. Mahalleden abiler, amcalar "Yumurtacıya bu sandıktan oy çıkmaz, bak göreceksin," "Yılmaz Ufuk bu sandıkta tulum çıkarır," gibi yorumlar yapar ben de konuya ilişkin gerçek anlamda bir Fransız olduğum hâlde sanki ömrüm muhtarlık seçimlerinin arka planında dönen siyasi ayak oyunlarını incelemekle geçmiş gibi ufak tefek yorumlar yapardım. "Bırak abi ya, yumurtacıya kim oy verecek?" derdim mesela ve orada bulunan Yumurtacı adayın taraftarları da hiç bozulmazdı.

Daha neşeli bir siyasi çekişmeydi anlayacağınız. Ciddi ciddi mahalledeki kahvede her gün aynı masada kağıt oynayan adamların farklı muhtar adayları için çalışmalarını, birbirlerine sandık başında laf sokmalarını izler eğlenirdim. Hani sizin daha çok ilgilendiğiniz seçim şampiyonlar ligi maçıysa benim peşinde koştuğum lezzet toprak sahada oynanan bölgesel amatör lig maçıydı. Kime mi oy verirdim? Mahallemizin otuz yıllık değişmeyen muhtarının karşısında kim varsa ona verirdim. Ha muhtara uyuz muydum? Yoo, hiç öyle bir şey yok. Zaten niye uyuz olayım adama? Her gittiğimde eğer oradaysa beni hiç tanımadığı hâlde "Hoşgeldiniz komşum," der işimi görürdü. Oğlu da bilgisayarcı açmıştı bir ara, muhtar her gelene oğlunun kartını veriyordu. Ha peki ben neden diğer adaylara veriyordum? Ne bileyim, herhâlde neyin değişeceğini merak ettiğimden. Ama gerçek bir sinsi gibi, hele seçim sırasında karşılaşırsam sanki hep ona oy veriyormuş gibi "Muhtarım inşallah yine bir seçim zaferi bekliyor sizi," falan der goy goy yapardım adama. Benim için seçim heyecanının tek manası muhtarlık seçimiydi ve muhtarlık seçimlerinin değişmez yüzer gezer seçmeniydim.

İsyankar Rap dünyasının sevilen beşlisi Kahr-ı İstanbul MC5'in yeni albümü çıkmış. Buradan duyuralım (En sağda grubun kurucusu Cinnet BabaV8)

Ama devir değişti. Bugün zannediyorum ki muhtarlık için eski tatlı yarışlar yoktur. Zira nedir, eskiden muhtar oluyordun, küçümen bir maaş, arada ikametgah ilmühaberi verirsen iki üç lira, Asgari ücretle çalışmak gibi bir şeydi ama şimdi bakıyorum günümüzün muhtarları ortalama bir şirketin CEO'su kadar yoğun. İki üç haftada bir kalk Ankara'ya git, arada İspanya gezisi, yurt gezisi falan derken ikametgah ilmühaberini kim veriyor kardeşim? Muhtarlarımız ve genel olarak muhtarlık müessesesi leyleği havada gördü, bugün Ankara'da yarın Avrupa'da öbür gün Uzak Asya'da. Valla bunca dış temasın üzerine muhtarlık konusunda çağ atlayarak muhtarlık sektöründe dünya lideri olur muyuz, dünyaya muhtar ithal eder miyiz bilmiyorum.

fırat

uğur gürsoy

FIRAT HADİ KOLUM KOPTU HADİ, İKİ SAATTİR YA... TAMAM AL BİRİNİ İŞTE!..
ŞU KIRMIZILI BEYAZLI NELİ DEDİYDİ?
ÇİLEKLİ O VEREYİM Mİ ONU?
CIK... VERME.

BOK GİBİ OLUYOMUŞ ONLAR... Bİ KERE TAHSİN YEMİŞ KUSMUŞ HALIYA, EVLERİNDEKİ HALIYA...
ŞU KAAFEREN-Gİ OLAN GÜZEL Mİ ?..
O DEĞİL BAK GÖTÜ GÖRÜNEN ŞU!

OHAAA, ŞUNU BİLİYOM... TOST GİBİ, HAYATTA ALMAM ONU ALAN SALAKTIR, YUUUH!..
TAMAM HADİ KAPA-TIYORUM DOLABI!..

A-AA ÇOCUK SEÇSİN Bİ DAHA SEÇEMEDİ... İNSAN KOVAR GİBİ HİÇ YAKIŞIYOR MU ESNAFLIĞA AYIP!
ÇEK ELİNİ ÇEK ÇEK! DOLAP ISINDI ÇEK!
TÜH SANA! BEDAVA MI ALI-YORUZ?

BELEDİYEYE ŞİKAYET ETMEK LAZIM SİZ DEVAM EDİN BÖYLE DAVRANMAYA İNŞALLAH BATARSINIZ.
ALÇAK-DIM YAA!..
KÜP!
GÖTH!..
YÜRÜYÜN LAN CUMHURBAŞ-KANI GELSİN İSTER-SE! AKŞAM AKŞAM.

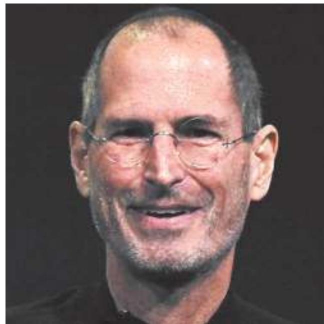
BAK BU BAKKAL DAHA GÜZEL SİZİ BEKLETİYORUZ AMA İKİ DAKKA SEÇSİN ÇOCUK!..
ESTAĞFİRULLAH NE DEMEK KAPAĞINI AÇIN BAKIN DAHA RAHAT OLUR.
ŞU NELİ AMCA? KIRMIZI BE-YAZ OLAN.

Haftalık dergi, aylık dergi, reklam ajansı, eşin dostun düğün davetiyesi... Elimdeki iş ne olursa olsun son dakikaya kadar avucumun içinde yoğururum onu. Terden ıslanmış ellerimin içinde bir ıslak peçete gibi hamur topağı ederim. İşin asıl sahibi gelip bana "ne yaptın, nasıl gidiyor, bitiyor mu? Artık almamız lazım, ne zaman alabiliriz?" diye sorarsa elimdeki sarı siyah topağı gösteririm, kahveden sararmış dişlerimi sergileyen bir gülüşle "iyi gidiyor ya, az kaldı, güzel oluyor" diye bağırırım. İnsanları ciddi anlamda korkutan ve üzen bir görüntüdür, o yüzden işin evsiz ve sapığa benzediğim kısımlarını evde hallederim. Düzenim bozulursa daha da çirkinleşirim, dünyanın doğal ve insan yapımı güzelliklerine küfür gibi bir şeye dönüşürüm. Elimdeki işi dışarıda bitirmem gerekirse güzel insanların durduğu insanlığın iftihar tablosu kahvecilere gitmem. Kendim gibi yamuk yumuk insanların yiyip içtiği, kimsenin kimseyi yargılamaya durumu olmadığı, herkesin eşit ölçüde birbirne mahcup olduğu işletmeleri bulurum, en arkada görünmeyen bir masaya otururum.

Elektrikler kesildiğinde zaten gecikmiş bir yazının henüz ilk paragraflarını yazmaya uğraşıyordum. Bazı fikirler var, bu halleriyle denizden çıkartılmış pürüzsüz duru bir taş gibiler. Şimdi onları önce soba boyasıyla altın rengine boyayacağım, sonra üzerine sıcak silikonla ufak deniz kabuğu gibi bir şey yapıştıracağım, sonra onun da üzerine yine silikonla nazar boncuğu yapıştıracağım, altına da simli kalemle ALTINOLUK HATIRASI, arkasına da CANIM ANNEM yazacağım. Elimden gelse renk değiştiren led ışık da takarım fikirlere. Güzel olacaklar, süslü olacaklar. Fikirler kamusal alan, ben belediyeyim, evim ise belediye binası. Ancak elektrik olmadan yazıyı yazmam imkansız. Bilgisayar eski, bilgisayarın pili hiçbir şeye yetmiyor. Dışarı çıkmam, yazıyı dışarıda elektrikli bir yerde bitirmem gerekiyor.

Çalıştığım ajansın üzerime zimmetlediği milyon dolarlık bilgisayarı koltuk altıma alıp dışarı çıktım. Bizim evin bir arka sokağında marka logo tasarımına onbeşbin lira harcanmış bir kahve dükkanı var. Önünden geçerken dükkanın camına vurdum, bilgisayarımı cama dayayıp içeride çalışanlara "bende de aynı bilgisayar var, makintoş bilgisayar, steve jobs'u falan biliyorum tam bir tasarım dehası gibi bir şeydi, sonra kanser oldu tedaviye gerek yok havuç yerim geçer dedi ama öldü. Takip ediyorum bu olayları, ben de sizin gibiyim. Ben de gelip burada çalışacağım!" diye bağırdım. Sonra şakayı uzatmamak ve insanların tadını kaçırmamak adına "şaka yapıyorum, rahat olun, börekçiye gidiyorum orada çalışacağım. Siz çalışmanıza bakın... Ne yapıyorsunuz? İnternet sitesi mi kuruyorsunuz? İyi çok güzel. Onedio gibi ama onedio'nun değişiği gibi mi olacak? Bu çok iyi fikir. Onedio da başka bir sitenin değişi gibi zaten. Her şey birbirinin aynısı ama değişiği gibi olana kadar işin ucunu bırakmayın, kolay gelsin" diye bağırıp yoluma devam ettim. Gözle görülür şekilde rahatladılar. Arkamdan biri "makintoşu herkese satmamaları lazım aslında, yani..." gibi bir şeyler mırıldandı. Çevresindeki inanlardan beklediği desteği göremeyince üzüldü, kendini sakinleştirmek için internetten "makintoş sahibi insanların on özelliği" listesini açtı, biraz kendi bacağını okşadı.

Börekçide dev jeneratör çalışıyordu ama kıymalı börek kalmamıştı. "Ya börek fırınını çalıştıracaktık ya da klimayı, jeneratör ikisini birden kaldırmıyor, biz de tercihimizi klimadan yana kullandık. Bu sıcakta insanların fırından daha da ısınmış, adeta cehennemin yedinci katına dönmüş dükkanda kıymalı börek yemek istemeyeceklerini düşündük. Yerseniz patatesli var" dediler. Benim için, beni düşünen bir işletmeye gelmiştim. Patatesli kol böreği yiyebileceğimi belirttim, bilgisayarı göstererek durumumu açıkladım. "Makintoşa o kadar para verene kadar oyun bilgisayarı kurardın abi, ya da aynı paraya daha özellikli bir şey alabilirdin, led tuşlu laptoplar var şimdi, 16 cigabayt remli, onlardan alırdın" dedi. Doğru.

BeBek Kafası

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Ey küçük kuş!
Yuvadan uç ve uçmayı öğren.
Düşünme tuzak var mı yok mu?
Halkın gözüyle bakmayı öğren.
Gündüz su ve yem peşinde,
Geceleri uyumayı öğren."
- Pervin İtisami

YAŞA BE TÜRKİYE: Bir memleketin yokuşuna, ırmağına ölmek niye? Sevgi ölçüsünün birimi niçin ölüm? Yokuş dursun, ırmak aksın, biz de yaşayalım. Biz varız diye memleket buralar. "Buzlarının eriyişine ölürüm Finlandiyam" diye şarkı olsa, zor çevirtirsin finceye...

DÜNYANIN EN SAÇMA SAVAŞI: Türkiye Cumhuriyeti, Amerikan Doları'na karşı...

SON DAKİKA: İyi Parti'den ayrılan iki grubun "Kötü Parti" ve "Çirkin Parti"yi kuracakları öğrenildi!

BATI CHP'SİNDE YENİ BİR ŞEY YOK: Dersim'i almış ta ediyor ezber, sahilli seçmenim seçimi neyler...

SAĞDAN ESEN RÜZGAR, SOLDAN ESEN RÜZGAR: "Yerden toz kalkar / Yerdeki kağıtlar kalkar / Yapraklı küçük ağaçlar sallanır / Sularda hafif dalgalanmalar olur..." Japon şiiri gibi di mi? Ama değil. "Askerin Bilgi Defteri" adlı kitapta, G-3 Piyade Tüfeği'nin rüzgar düzeltme cetvelinde yazıyor bunlar. Gene de sanata dahil, adam öldürme sanatına! Yukardaki laflar 25-35 km/s şartları. 35 üstü için 'dizeler' değişiyor: "Ağaçların kalın dalları sallanır / Telefon telleri sallanır / Rüzgarın çıkardığı sesler duyulur..." Hayır, biraz daha devam etse, "Ne güzel şey lan yaşamak, bırak tüfeği müfeği, rüzgarı dinleyip sulara bak" falan diyecek gibi...

EVRENİN KISA TARİHİ: Her ne olduysa, şimdi oldu...

PROFESYONELLİK: "Her ikisiyle de özel, gizli, mahrem ilişki kurarsın. Her ikisine de içini boşaltır ve para ödersin. Ve her ikisini de dışarıda rastladığında tanımazdan gelirsin." Psikiyatr ile fahişe arasındaki benzerlikleri, yine bir psikiyatr, bu cümlelerle anlatmıştı bana. "Galiba diğer meslek, daha eski" dedim, "Doğrudur" dediydi...

ROMANLAR ZAMANI: Peki oldu mu şimdi? Böyle mi olsun güzelim Çingeneler Zamanı filminin ismi? Bütün kafası uçup gidiyor bir anda...

5 OCAK 1941: Parası olmayan bir seyyar satıcı, yılbaşı gecesi eğlenmek için çaldığı radyo yüzünden tutuklanmış bu tarihte. Olsun, bari yeni yıla radyo dinleyerek girmeyi başarmış. Aynı gün de yakalanabilirdi...

HACI İLE PAŞA: Taksi şoförü, Moda'da bir adama yol sorarken 'hacı' diye hitabetti, adam "Hacı dersen tarif etmem" dedi. "Tamam paşam, yeter ki tarif et" dedi şoför, adam o zaman tarif etti...

BİR GARİP MADAM KROMOZOF: "Beni bu güzel havalar mahvetti" demeyip de "Hava mava asla beni bağlamaz, işime gücüme bakarım, duyguya ter yok" dese tarihe dahi şair olarak değil, herhangi biri olarak geçecekti Kanık... Paris hayallerine kapılmayan ve savurgan olmayan, eşine bağlı bir Madam Bovary asla klasik haline gelmeyecekti... Evlat sevgisine sahip babanın, herbiri Alyoşa azizliğindeki üç oğlunun sevgi ve merhamet dolu ilişkilerinden Kromozof Kardeşler adlı roman çıkmayacaktı... Rüzgarlı, hikaye denen nesne. Genellikle de ters eser rüzgar...

KREM DÖ LA KREM: N'olursa olsun, "Ala nur ala"nın yerini asla tutamaz...

ASANSÖR: Bastım asansörde sıfıra, durmadı, eksilere indi, eksiler bitti, asansör devam etti,
indi ha indi, korktum fakat belli etmedim, asansör hızlanarak indi, tarihin dibine geldi, korktum ama kaçamadım, kaçsam nereye kaçacaktım, asansör yavaşladı, durdu, kapıyı açtım, mağarada hayvan kürkleri içinde sekiz insan, durdular baktılar, ben de baktım, çakmağımı çıkarıp uzattım, bi kere yaktım, hafif gerilediler, tek hecelik korkulu sesler, attım çakmağı ortaya, girdim geri asansöre, bastım sıfıra, çıktım kendi dünyama. Ben inandım anlattım. Anlatsam inanmazlar...

GÖZLÜKLÜ AYI: Bir ayı türünün adı bu. Gözleri siyah yuvarlak çerçeve olduğu için almış bu adı. Kendime en yakın hissettiğim hayvan gözlüklü ayı. Nispeten aynıyız kendisiyle. Gözlüksüz tüm ayılara nazaran, daha yakın hissediyorum kendimi ona...

HİÇ GİRME: Risk analistine tevekkül nedir anlatamazsın...

ZEKAİ TUNCA: "Öldükten sonraki bir hafta içinde ünlü oldun oldun bu ülkede" demiş üstad. Selamlarımı, saygılarımı sunarım. Ne okursa güzel okuyan bir ulusal değerimiz...

AĞZINDA GÜLLE PENCEREDEN GİREN AŞIK: Yalnız, bir ömür bu kadar mı vakfedilir sekse yahu! Vay arkadaş! Ne arzulandın, n'aaptın sen, gündüzden mi hazır ettin gülü?

KARAYAZAR: Yusuf Atılgan'ın bütün öykülerini okuyunuz. Yusuf Atılgan ne yazdıysa okuyunuz. Bilhassa, 1955'te düzenlenen yarışmada, "Nevzat Çorum" adıyla birincilik kazandığı "Evdeki" adlı hikaye, o kız, o kızı darlayan annesi, o dayısının ergen oğlu Necati, o "Uyyy koca çarıklı Allah, uy!" diye bağırarak geçen sarhoş, çıkmıyorlar katiyen aklımdan, çıkmasınlar da!

TÜRKÜN AŞK'LA İMTİHANI: "Seviyor özlüyorum seni can pahasına / Bir fırsat ver n'olursun, n'olursun, n'olursun, beni bir daha sına!"

SABAHLAMA: Uyumadım, doğru. Çalıştım. Uyku yoktu. Gün ağarırken çok pembe, fazla beyaz bulutlar gördüm. O bulutlar vardı...

vedatozdemiro@gmail.com

BOBO

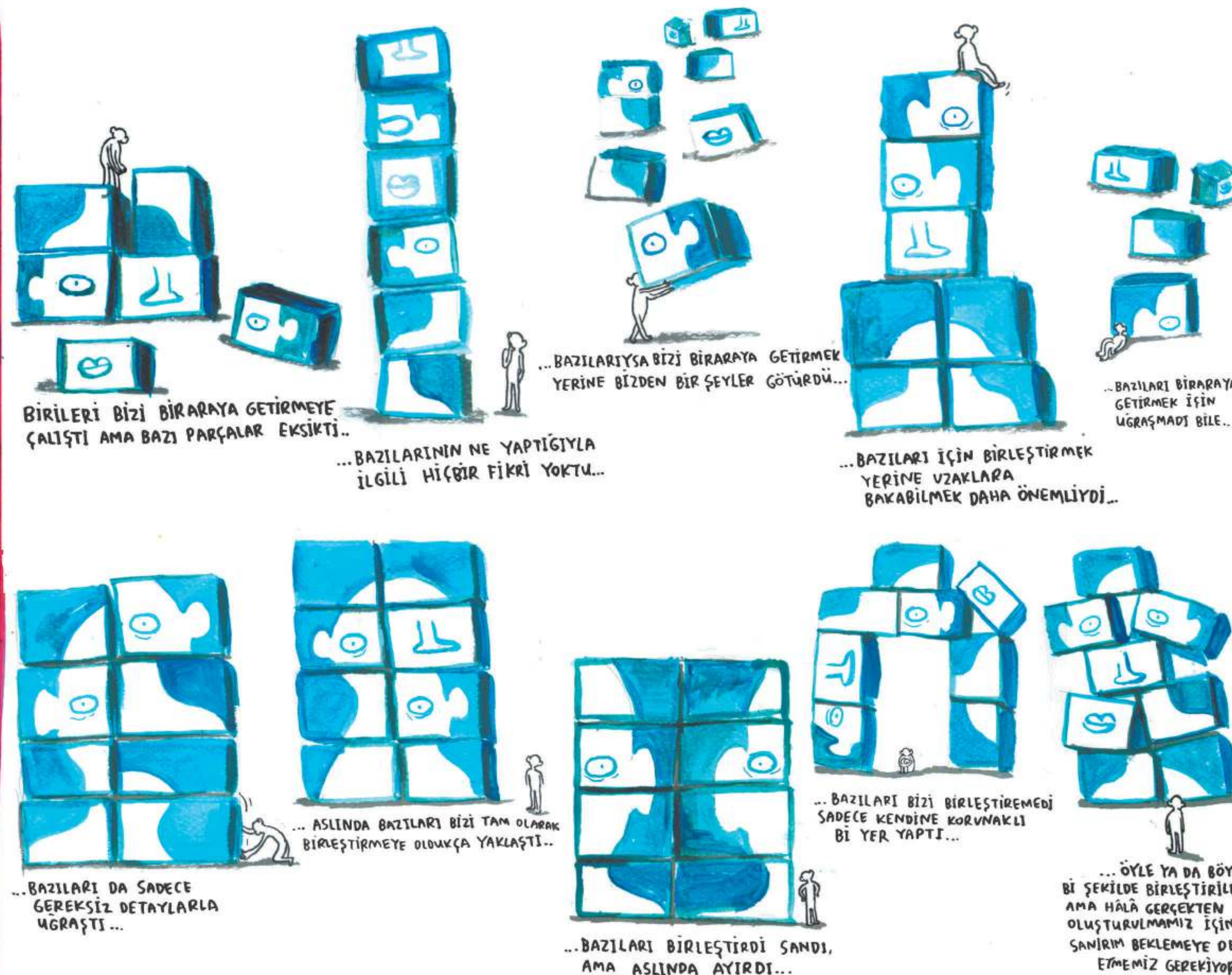

S.Altuntaş.

mustafa satıcı

“kendimi durduracak değilim”

Fırat Budacı

NE NEREDE

Demiiir, hani nerde gözlerin? Kulakların nerde? Afferin sana Demir! Hani burnun nerde? İşte burda! Teyze nerde teyze? Hani nerde teyze? Afferin! Dede nerde Demir? Aaa yok mu dede? Dedesiiii nerdesin dedesi? Demiiir! Hanimiş dede? Demir göster bakayım dedeyi... Demiiir... Noldu aşkım? Uykusu geldi bunun.

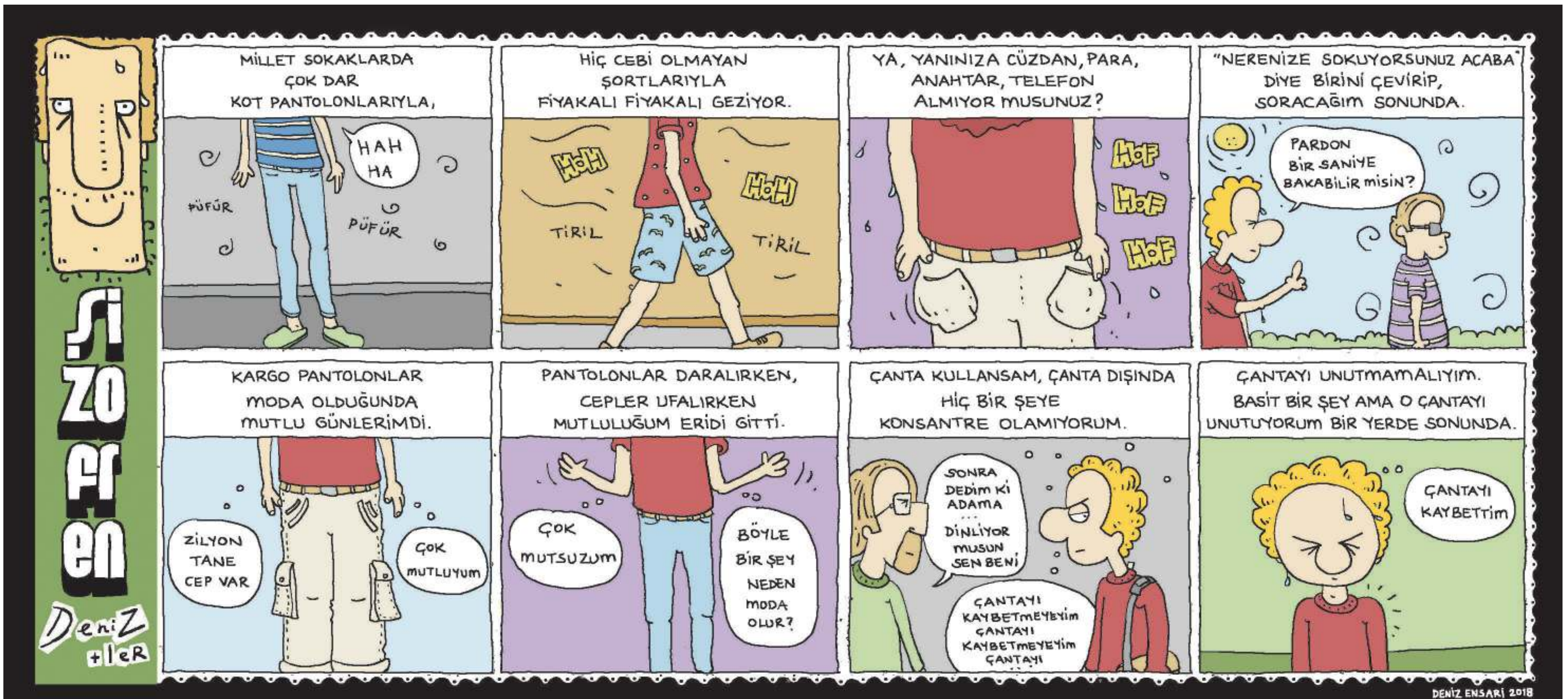
Demir ne yapsın? Demir’in altı kaka dolu, ağlıyor Demir. Ağlama Demir! Bak deden orda. Yetmiş yaşındaki adam senin için dudaklarını Japon balığı gibi açıp kapatıyor, sırf ilgini çekmek için havaya seri öpücükler atıyor. Zamanında encümen üyeliği yapan adamı ne hallere koydun? Neden tanımıyorsun dedeni? Hikmet Bey’i Denizli’de herkes tanır oysa. Demiiiir, hanimiş “Denizli Belediyesi Encümen Üyesi ve İmar Komisyonu Başkanı Hikmet Değirmenci?” İşte burda! Sadece o mu, herkes burada Demir. Siz geniş bir ailesiniz. Toplu halde yemeğe geldiğiniz bu restoranda sizden başka kimse yokmuş gibi davranacak kadar da rahatsınız. Maşallah tüm restoran “Demir” diye inliyor. Senin ne çok adın var Demir? Annenin aşkısın, teyzen sana “kuşum” diyor, anneannen “kuzum” diye sesleniyor, dedenin tercihi ise “fındık”. Bu yaşta bu kadar unvanı nasıl edindin? Aslan Demir! Dünyadaki tek çocuksun sen. Ağlamayı bırak artık, bak gözlerin, kulakların, burnun ve deden burada; bütün restoran ne nerede iyice öğrendik sayende. Hani nerde Fırat? İşte burada; hemen iki masa ötenizde dikkatle sizi izliyor. İşi gücü olmadığından ne nerede iyice anlamaya çalışıyor. Sana aileni tanıtmayı ve seni şimdiden uyarmayı bir görev biliyor.

Bak bu teyzen: Teyze normalde anne yarısıdır Demir, ama görünüşe göre senin teyzen, çağdaş çocuk yetiştirme sanatında annenin iki katına denk geliyor. Teyzen senin bir dünya vatandaşı olman için yoğun çaba sarf ediyor. Bunu, seni teskin etmek için kucağına alıp restoranın akvaryumuna götürmesi ve balıklarla İngilizce konuşmasından anlıyoruz. Bulunduğum açıdan iletişim kurulan hangi balık göremiyorum ama teyzen akvaryumun camını işaret parmağıyla okşayarak, “Hi little fish!” diyor. Elbette İngilizce balıklar için değil, senin için; daha bu yaşta İngilizceye karşı kulak dolgunluğu geliştirmen ve günün birinde birisi sana, “İron man, where is your nose?” diye sorduğunda rahatça burnunu gösterebilmen için.

Bak bu anneannen: Anneannen belli ki seni çok farklı bir yere koyuyor Demir. Dünyada 5 yaşın altındaki yaklaşık 700 milyon torun bir yana sen bir yana. Elma suratlı, normal bir çocuksun aslında, ama bana kalırsa, anneannen babandan çekinmese “Bebeğim ve Biz” dergisine fotoğrafını göndermeyi ve seni “kapak yıldızı” olarak görmeyi çok arzu ediyor. Bu beğeni dozu gittikçe artacak Demir. Önümüzdeki yıllarda, her hareketini minik bir dehanın şaşırtıcı davranışları olarak yorumlamaya başlayacak anneannen. Seni izlerken, “Bu çocuk bişi olucak ama du bakalım!” diye mırıldanacak kendi kendine. “Bişi” olacaksan aslında en iyisi doktor olman Demir; doktor olman ve anneannenin bir sürü doktorun psikosomatik diye geçiştirdiği baş ağrılarını şak diye kesivermen. Zaten başka da bir sağlık sorunu yok anneannenin, tahminim dedenin vefatından sonra bir 20 yıl daha yaşayacak. Onu sık sık göreceksin. Ailecek gittiğiniz restoranlarda, “Benim canım pek bişey istemiyor...” deyip bütün masayı süpürecek. Annen, baban ve sen nereye gitseniz arabada yerini alacak. “Demiiir, hani nerde anane?” sorusunun cevabı daima “arka koltukta” olacak.

Bak bu annen: Teyzen gibi uluslararası düzeyde olmasa da annen de çocuk yetiştirme konusunda çağdaş bir insan Demir. Yalnız onun çağdaşlığı İngilizce değil. Şimdilik seni kolluyor, gözetiyor ama ilerde direkt müdahale edecek. Hem de işin içinden kolay kolay çıkamayacağın bir Türkçe ile: *“Demircim şu an televizyon seyretmeye devam etmeyi tercih ediyorsan, yarın televizyon hakkını kullanmamayı tercih ediyorsun demektir.”* Gördüğün gibi annen yok aslında Demir, günümüzde çocuklar kendi tercihleriyle yetiştiriliyor. Eğer bu cümleyi çözebilirsen tercihlerinle baş başasın. Anneannenin öngördüğü gibi dahiliğin sınırlarındaysan çözersin mutlaka. Zorluk derecesini artıralım istersen, şuna ne dersin: *“Demircim, süren bitmesine rağmen şu anda iPad’le oynamaya devam etmeyi tercih ediyorsan, önümüzdeki hafta sonu iPad hakkını bu gün aştığın süre kadar daha az kullanmayı tercih ediyorsun demektir; eğer aştığın süre yarım saati doldurursa da önümüzdeki hafta sonu İpad oynamamayı tercih ediyorsun demektir.”* Durum böyle Demir, fark ettiysen tercihlerinde olumsuzluk eki yok, ama totalde boku yiyorsun. Allah’tan annen Türkçeyi tercih ediyor. Teyzenin annen olmadığına şükretmelisin. Annen iyi tercih Demir.

Bak bu baban: Baban biraz sıkıntılı Demir. Sıkıntılı olmasının sebebi, masadaki diğer bütün büyüklerinin anne tarafından olması. Bu normal aslında, bu yemek için şartlar böyle gelişmiş olabilir, ama bir yandan babanın ailesinin annen tarafından pek sevilmediği de bir gerçek. Üzülme Demir, bu sık rastlanan bir durum; genelde anneanneler babaanneleri, teyzeler halaları, dayılar amcaları ezip geçer. Kucağa alınma ve öpülme oranın düşünüldüğünde annenin ailesi her zaman galip gelir. Normalde baban seni çok seviyor, ama bu gün anne tarafının coşkusu karşısında sana ilgi göstermektense arabasının anahtarıyla oynamayı tercih ediyor. Senin doğumundan itibaren her gün görmeye başladığı anneannenin ilerleyen yıllarda da peşinizi bırakmayacağını, dedenin vefatından sonra dozu artıracağını ve arabadaki arka koltuğun demirbaşı olacağını şimdiden hissediyor. Anahtarı sinirli sinirli çevirirken, bir yandan da içinden küfrediyor: “Where is your nose ne mnakoyim!” Sorun yok Demir, baban ilerleyen yıllarda seninle daha çok ilgilenecek. Hatta kısa bir süre sonra sana arkasında Gomis yazan bir Galatasaray forması giydirecek. Kuş, kuzu, fındık derken bir isim daha yüklenecek sırtına. Telaş etme, hepsini taşıyacak güç var sende Demir. Hadi artık ağlamayı bırakıp şu dedeni göster de bu işi bitirelim.

Çarpışma

İpek & Burak

Yazan çizen OKY

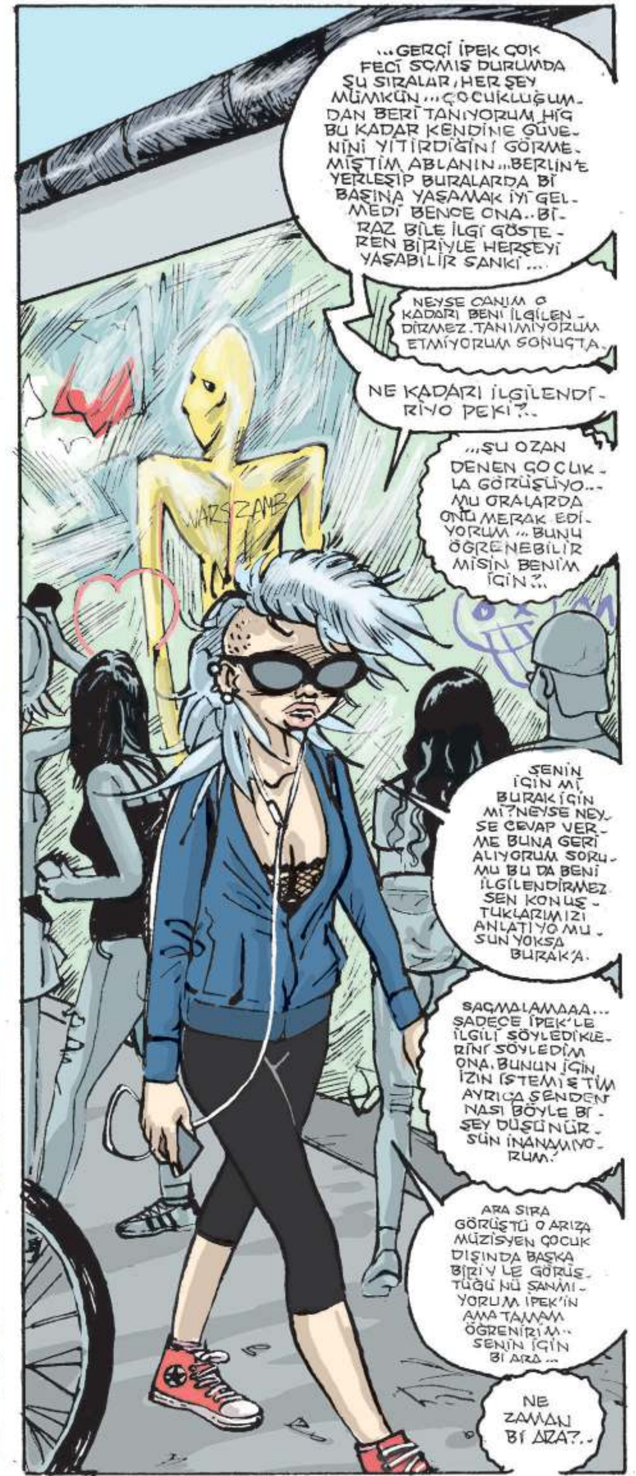

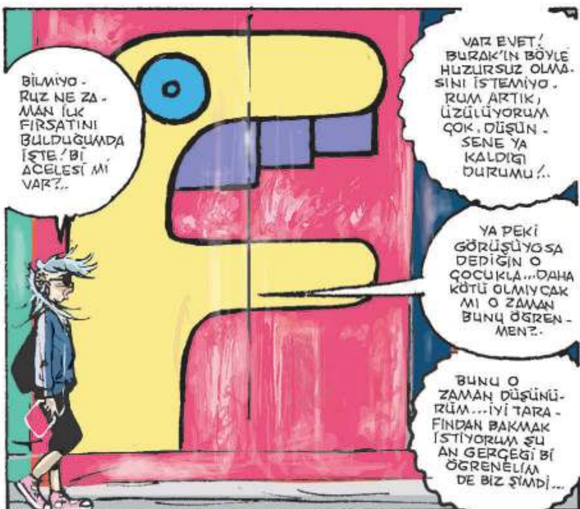

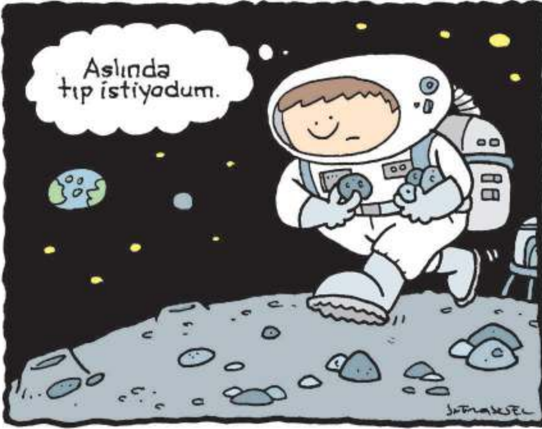

Haftaya yokum, ondan sonraki sayıda Çarpışma kaldığı yerden devam edecek.

ÖMER GÖKSEL

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Binlerce Acem tayı hep birden uykuya yattı/ Alnının ay vurmuş meydanında "

Federico Garcia Lorca

"AÇ VE KISIR"

Köşedeki birkaç katlı o koca mağazanın kapısının önünde üç tane koca köpek serilmiş yatıyor.(Antalya) Otomatik cam kapı her açıldığında üstlerine vuran klima rüzgârı. Yatma sebepleri o işte. O yüzden. Bir hava durumu ikonu gibi; Hava çok çok nemli ve sıcaksa aynen şimdiki gibi üç tane oluyorlar. (yanıyor şehir)Hep bakıyorum geçerken. Biraz daha iyiyse: iki, epeyce düştüyse eğer nem ve ısı: sadece tek bir tane. Daha da düzeldiyse boş oluyor kapı önü. Bomboş. Köpeksiz. Bugün epey kötü vaziyet demek ki. O kapı önünden de belli işte. (İnsan evden çıkar çıkmaz tam anlayamayabiliyor durumu) Ortalıkta sarhoş gibi, yarı baygın dolanan (kaburgaları iyice belli) başka köpekler de var. Sıska, kocaman. Yanan caddelerde. Diller dışarda. Kesik kesik, sık sık nefes alıyorlar. Açlar. Düpedüz aç. O bayıltıcı sıcakta ağır ağır,(düştü düşecek bir sarsak yürüyüşle) umutsuzca, dolana dolana. Arıyolar. Aynı yerlerden bir daha geçiyorlar. Gözler yarı aralık. Alev alev yanan kızgın kaldırımların kenarlarını, köşelerini kokluyorlar. Güneş tepede. Durup bir karar vermeye çalışıyor. (durduğu yerde hafif hafif sallanıyor) O tarafa mı gitsin bu tarafa mı? Çare yok. Her taraf aynı. Bir şeyler yiyenine daha hiç rastlamadım. Hep arıyorlar. Arıyorlar, arıyorlar…

Şehir değişiyor. Yazmıştım çöpler yer altında artık. Bu zavallılar aç. Gerçek aç. Sadece çöpler de değil. Kasap dükkânı da yok gibi bir şey. Kalmadı. (Ciğerci çoktan tarihe karıştı) Önünde beklesinler. *(Marketlerin* içlerinde kasap reyonları. *Balık reyonları da orada)* Ünlü Dönerciler çarşısında neredeyse hiç dönerci kalmadı. Tek tük. Onların önünde, et kokuları arasında yatar uyurlardı yakın zamanlara kadar. Çoğu henüz dönerciyken. Belki biri bir şeyler verir, uyandırır. Artık orada köpek yok. Telefoncular, gözlükçüler, kuyumcular… Çakmakçı, gümüşçü, tekel büfesi falan oldu bütün o dükkânlar.

Kayıtsız kalamayız. On bin yıllık bir geçmişimiz var onlarla. On bin yıl. O zavallıları bize boğaz tokluğuna çobanlık, bekçilik (av işlerinde yardımcılık) yapsınlar diye biz ehlileştirdik. Bize arkadaş olsunlar. Doğal yaşamlarından koparttık. Doğal yapılarını değiştirdik. Kendimize muhtaç bir hale getirdik. Onlar bunun için bize başvurmadı. Şimdi işler değişince, sadece kendi açımızdan düşünüp "aman bize kuduz bulaştırmasınlar" diye yakalayıp aşılıyoruz, çoğalmasınlar diye de kısırlaştırıyoruz. Hepsi o. Sadece, sadece bizim açımızdan. Kulağında bir plastik küpeyle, artık tamamen değişmiş taştan, asfalttan betondan ibaret çıplak şehrin ortasına öylece bırakmak. Aç ve kısır. O küpe karın doyurmaz. Ayıp şey. Aynı bizler gibi acıkıyorlar. Aynı. Bizlerin istikrarsız, lakayt, rastlantısal merhametimize bırakılacak iş değil. Artık değil. Düzenli yemeleri gerekiyor. Aynı bizler gibi. Devlet, belediyeler acil önlem almalı. Geleneğimizde "Allah insanı açlıkla imtihan etmesin" diye bir temenni vardır. İşte orada adı geçen "açlık" Ondan söz ediyorum. Köpekler için bir başka, daha hafif; "köpek açlığı" diye bir şey yok. Ciddiye almamız gerek. Aynı açlık. Kediler gibi caddeye çıkartılmış masaların dibinde bir parça yiyecek beklemelerine de izin verilmiyor. Kovalıyorlar. (bizim apartman önü kedimiz, yiyeceği az bir şey gecikince kıyameti kopartıyor. Köpekler yapamaz. Onlar öylece bakarlar. Sen anlayacaksın. --O mazlum/ mahzun bakışlar--) Şehirler değişti. Eski iki katlı, bahçeli evlerden olma o şehirler yok. Kalmadı. Benim çocukluğumda (peşinde kedi köpek sürüsü), sadece sokak hayvanları için ("Kedilere Manca" diye bağırırlardı) akciğer satan seyyar satıcılar geçerdi sokaklardan *.(alır kedilere, köpeklere verirdiniz, şimdikiyle kıyaslanamayacak derecede fakir kenar mahallelerden söz ediyorum)* Önü kedi köpek dolu bir sürü ciğerci kasap dükkânı da ayrı. Durmadan bir şeyler atarlardı bekleşen hayvanlara. İnsanlar henüz çok yüksek apartmanlarda değil, sokağa yakın. Yemek artıklarını kapı önüne koymak da kolay.

Kimi forumlarda falan, sitelerde "Sokak köpekleri meselesi" tartışılıyor, okuyorum. "Medeni" ülkelerde sürekli yapılageldiği gibi onları, 'uyutalım' biz de" diyen bir sürü genç insan. ("uyutmak" mı? "Öldürme" ye "öldürme" de, bari ne öneriyorsun anlayalım, kelimeleri yamultmayalım)

Doğru, oralarda sokak köpeği, sokak kedisi falan yok.

Peyami Sefa'nın "Fatih Harbiye" romanında karakterlerine dedirttiği gibi "Doğu kediyi, batı köpeği sever" önermesi pek de doğru değil. Biz böyle değil idik. Geçmiş zamanlarda ülkemizi gezen batılı seyyahlar halkın sokak köpeklerine gösterdiği büyük teveccühü şaşkınlıkla karşılıyorlardı.*(1909 yılı/ Fransız Dergisi L'Illustration : "…Köpeklerin en çok sevildiği ülke hangisidir? Türkiye. Orada onların hepsine uygun olup olmadığına bakmaksızın yemek veriliyor. Hamile dişi sokak köpeklerine doğum yapmaları için evlerin önünde ot veya samandan yatacak yer hazırlanıyor. Camiden çıkıldığında, onlara özel olarak yapılmış peksimet dağıtılıyor. İstanbul'da kendilerini barındırma hakları meşhurdur."*

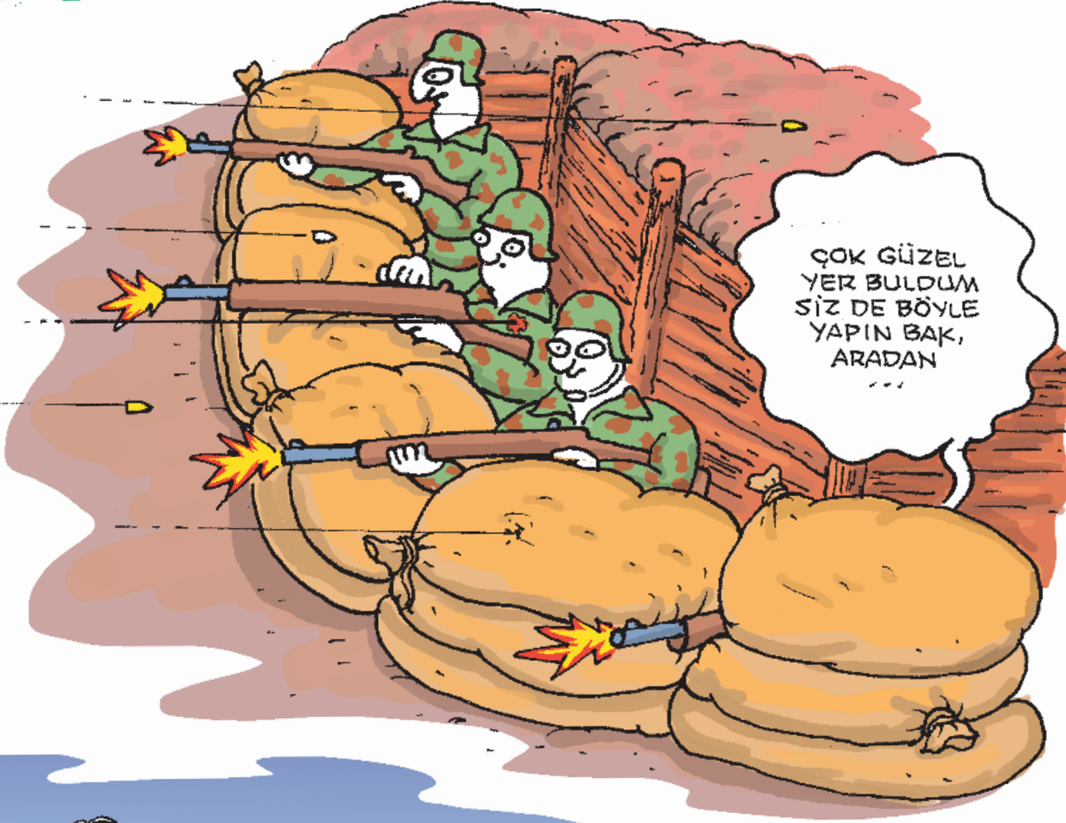
Ben kendi adıma sokak kedisi, köpeği olmayan, hepsini "uyutmuş" "medeni" bir şehirde yaşamak istemem. O derece "medeni" değilim. *(hepsinin aç biilaç dolanıp durduğu bir şehir; o da olmaz)* Sokak köpeklerinden; o mahzun bakışlı ıslak gözlerden; o sallanan kuyruklardan; o oturuşlardan, o serilip yatmalardan kalkmalardan, gerinmelerden… uzatılan patilerden, o sarkan dillerden falan çok şeyler öğrendim. Kendimi onlara borçlu hissediyorum.

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler dilerim…

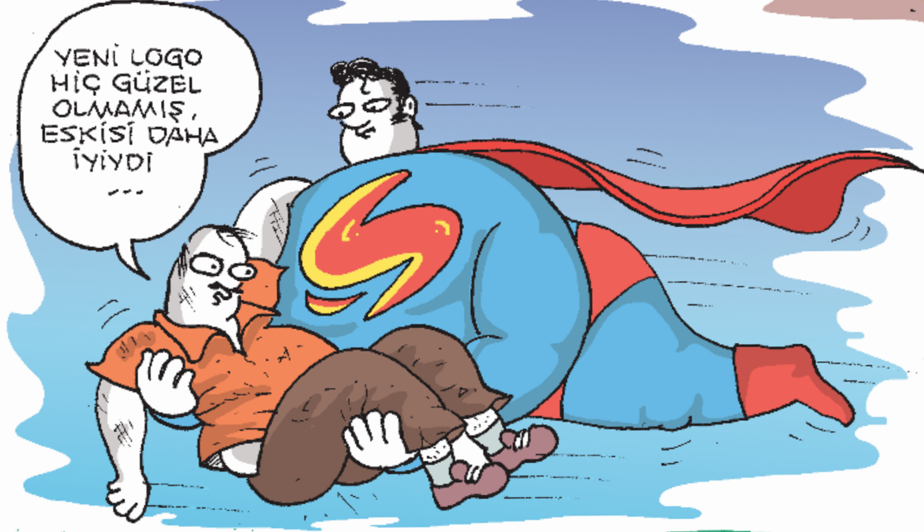
engin.ergonultas@gmail.com

cihan ceylan

Kedili Ev

Karanlıktan gelen bir mivlemeyle başladı her şey…

@kaansezyum

Mivleme birkaç gün sürdü. Tam olarak üç gün üç gece. Dördüncü günün gecesi de sürer gibi oldu, evde hanım **"Kaan kalk, çıkıyoruz bu sesin kaynağını bulacağız"** dedi… "Hanım baltamı getir" diyerek koltuğumdan kalktım. O sırada İntikamcılar – Ultron Çağı daha yeni internete düşmüştü. Onu izliyorduk. Tam Ultron insanlara "Adam olmak" ile ilgili ders verecekti ki, durdurup sokağa çıktık…

12 yıldır Kadıköy – Moda'da oturuyorum. Mahallede ilk başlarda yaşlı teyzeler, amcalar vardı. Sokaklarımızdan sıcak havalarda ambulans eksik olmazdı –hala da olmuyor-, misal bizim apartmana yerleştiğimden beri dört komşum sizlere ömür oldu. Haliyle vefat eden komşunun evi hemen satılıyor, sonra başlasın tadilatlar… Hılti sesinde çoğunuzun bulamadığı değerler buldum bu süre içerisinde. Neyse, olayımız bu değil. Semt olarak kedici bir semtiz çok şükür. Dünyanın çoğu yerinde sokak hayvanı yok, bizde ise gani gani. Köpeğimiz, kedimiz ünlüdür, mahalleli tanır, selamımız vardır. Hatta bazılarıyla aramız nanemsidir. Geceleri bana kıl olan bi eleman var mesela bizim sokakta. son iki yıldır aramız düzeldi. Kendisine sosis ve salam verdim tabii. Bir kedimizi ve bir köpeğimizi araç ezdi. Neyse ki köşede şimdi Tarçın'ın heykeli de var. Arada onu hatırlıyoruz heykele bakarken.

Kedilerimiz besili, kışlarımız bol kedili geçer sokaktan. Günün belli saatlerinde iki uzman kedici teyzemizin önderliğinde mama saati başlar. Mama saatinde kediler, burundaki o büyük ağacın orada, setin üzerinde toplanmaya başlar. Saat 16-17 gibi burun tam bir kedi meclisi olur. Yalnız bu mecliste kimse birbiriyle kavga etmez. Kimse birbirinin mamasına yan gözle bakmaz. Her patiye yetecek kadar mama ve su vardır.

Yine konudan dağılıyorum. Ama ortamı da bilin istiyorum. Bizim iki kedimiz vardı, son olarak bunlar 16 küsur yaşlarında kedi cennetine intikal edince, biz de artık bu sevdiğimiz dostların ölümüne katlanamayacağımızı düşünüp, evde hayvan besleme konusunda bazı kısıtlamalara gitmiştik. Bu sefer havyanlara evladiyelik bakmıyor, hasta olana tedivisini yapıp, aç açıkta olana yuva bulup, karnını doyurup, eşe dosta kilitliyorduk. Bu vesileyle hem hayvanlarla arkadaşlığımız devam ediyor, hem de onlarla gerektiğinden fazla bir bağ kurmayayıp, içimizdeki ölüm korkusundan bir şekilde kaçmış olabiliyorduk… Bu vesileyle çok güzel kediler ve kuşlar tanıdık.

"Kaan kalk, çıkıyoruz bu sesin kaynağını bulacağız…"

Çıktık dışarı, iğrenç bir mivleme geliyor sokaktan. Benim tek kulak duyduğundan ***monoyum***. Belki bilmezsiniz, insanın bir sesin geldiği yeri anlaması için ses kaynağından gelen dalgaların iki kulak arasındaki varış zamanı farkını hesaplaması gerekiyor. Bana bütün sesler soldan geliyor haliyle. Yani sokakta falan bana bağırsanız mal gibi sola döne döne duruyorum. O yüzden beni görürseniz bağırmayın. Bağırırsanız da el kol sallayın ya da bir yön belirtin ki nerede olduğunuzu anlayayım.

Neyse bulduk bunu. Bir komşumuz da sağ olsun **ton balığı** veriyor. Ya çocuklar, insanlar aç; ton balığı yiyemiyor, işgüzar komşular da sağ olsun bebek kediye yağlı yağlı ton balığı basıyor…

Bir de şöyle bir detay var sizi uyarayım, sokağa sakın "Kedi içer" diyerek süt koymayın. Birincisi o süt sulandırılmamışsa kedi onu içerse *fullü ishal* olur. İkincisi o süt -eğer hava biraz da sıcaksa- deli gibi bakteri oluşturur, bozulur vb. ve onu içen keko kediyi de hasta yapar… Neyse, ton balığı da yağlı yapısıyla çok kedi dostu sayılmazdı.

Aldık mı bu minik simsiyah tipsiz elemanı eve. Deli gibi bağırıyor. Ben korktum "Kedi herhalde gidici" dedim. Hanım sağ olsun sakin ses tonuyla kediyi sakinleştirdi. Kedi feci ishal. Her yere bombalıyor. Kumuna gidene kadar salonun ortasına neredeyse adını yazacak sızdıra sızdıra. Neyse, öyle oldu böyle oldu, bu elemanın ishali geçti… Bir de oyuncu çıktı bu tipsiz sana! Kapak atıyorsun, getiriyor, oyuncakları var. Benim odama topluyor hepsini. Annemin yaptığı bir yün yılan var, ona kolye takmaya çalışıyor, sürekli bir aksiyon, sürekli bir hareket. Geceleri 11'den sonra sinek ve kelebek saati var mesela. Kelebek kovalamaz, bir iki sineği havada kapmazsa kendine gelemiyor.

Gitgide kendisini bize alıştırdı. Şimdi evde terliklerimizi, ayakkabılarımızı yiyiyor. **Kedi değil, köpek** çıktı adeta. Laftan anlıyor, Deniz'in omuzunda durmaya başladı. Ben çalışırken sırtıma çöküyor. Yalnız kalamıyor, dediler ki "Annesi bu yavruyken yanında hayatını kaybetmiş, o yüzden yalnızlık çekemiyormuş"… Hiçbir şeyden korkmuyor, elektrik süpürgesini çok seviyor, suyunu elini sokup içiyor, antibiyotiğini – vitaminini elden yiyiyor (tam bir hapçı), koşmayı, pusu kurmayı ve avlanmayı çok seviyor. Sabahları çenenizi incecik ısırıp gereksiz bir saatte uyandırıyor, kuyruğunun ucundaki beyaz noktadan lazer atıyor. Daha ne olsun, hayatımızı kaydıracaksın Ultron…
Yuvana hoş geldin Ultron, seni çok seviyoruz.

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

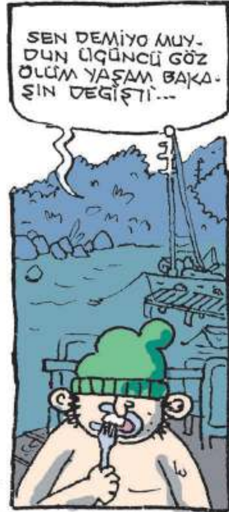

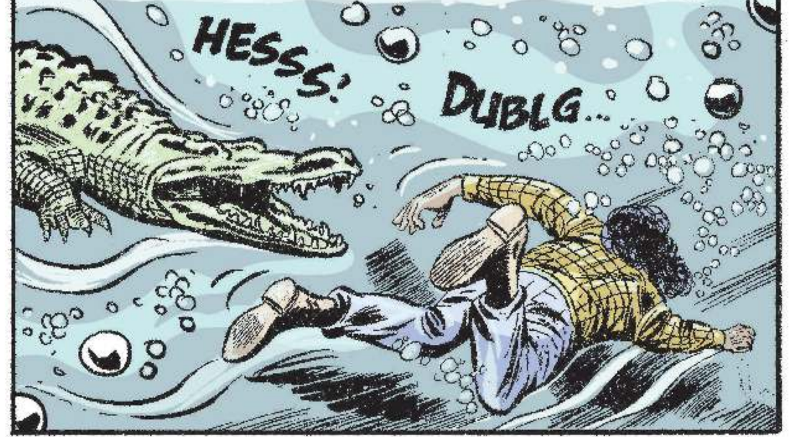

Devam edecek...

MACERAYI SEVEN ADAM

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 9 AĞUSTOS 2018 | Sayı: 571

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Asmalımescit Mah. Asmalımescit Sok. No: 29/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Haber Ajansı A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: **Yurtiçi:** 220 TL **Amerika:** 120$ **Avrupa:** 80€ **Uzakdoğu:** 120$
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

özet:

ELEMAN VALDEDEN 100 KAAT HARÇLIK ALMIŞ, ENCİKLER GİBİ TEKRAR GEYSU'NUN YAMACINA DÖNMÜŞTÜR

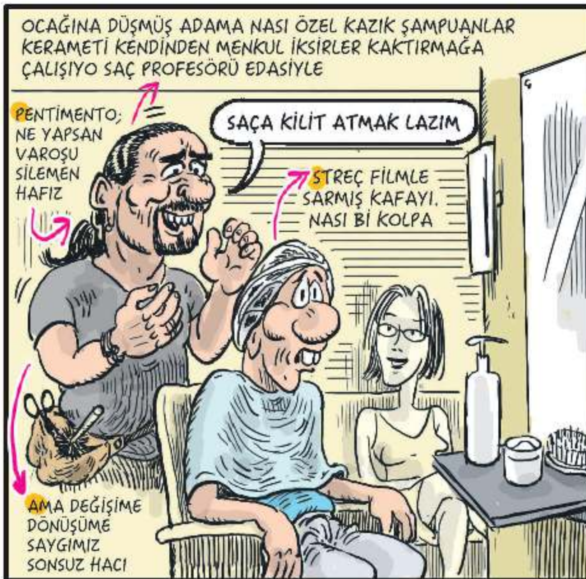

TATİL HAZIRLIKLARI BAŞLADI UFAK UFAK